

יאי:

עין משפט נר מצוה

לב א ב מיי פ"ט מהל' עבודת כוכבים הל' ט [ו] סמג לאוין מה טוש"ע י"ד סי' קטט סעיף א:

רבינו חננאל

טריפה אסור עיקור שאין בה טרפה מותר. ואזוהו עיקור שאין בה טרפה המנשר פרטותיה מן הארכובה (ולמעלה) [ולמטה] תרגמה רב פפא בעגלה המושכת בקרון והוא יושב עליו שהיא כמו הסוס שהוא רוכב עליו:
יום תגלחת זקנו והנחת בלוריתו כולהו אסור אמר רב יהודה אמר שמואל עוד אחרת יש להם והיא יום אחר לצי' חנה כל'י תשלום ימי בני האדם כרכיב ימי שנותני בהם שבעים שנה והן ע' שנה גלות הראשונה מביאין אדם שלם ומרכיבין אותו על אדם חגר פ"י מפני שהיה יעקב צולע על ירכו עושיין אותו כמו חינו כלומר עשו שהוא שלם כבש יעקב שהוא חינו ורוכב על צוארו ומלבישין האדם השלם בגדי של אדם הראשון ומניחין בראשו קרקפלו של ר' ישמעאל כפשוטו אותו עם עוד פניו הנעמיים מעל ראשו ותלו ליה מתקל ארבע זווי פניו ומתפח השוקקים באינך פ"י אבנים טובות ומכריזין ואומרים סך קירי פלסתר פלסתר בלשון יון זינך ופי' קירי אדון ופי' אחי הנה אחוה דמרא זייני כל'י זה החינוי הוא יעקב אחי אדונינו עשו הזיין שאמר אנכי עשו בכורן ולא היה הוא עשו וכו':
פיהם הכשילם באמרם דמריה זייפנא שמשמע הדברים דמרי הוא היויפנא כיו דרביה פשוטין הן ואומרים מה הועיל יעקב שלקח הברכות במרמה הנה הברכות נתקיימו בנו ומסיימין ווי לדין כד יקום דין פ"י אורי לעשו כשיקום יעקב וכו' פשוטה היא:
הני מילי כלומר אלו ששינוי במשנתנו כגון קלנסר וסטרנאל וכו'נא בהן חני ימי אידיהן של רומאי. ימי אידיהן של פרסיים איזו הן ופשיט מוטרדי ומוקקני תירסקי (מהורן) [מהורין] אלו ימי אידיהן של פרסיים ימי אידיהן דארמאי:
באלא שבשרות ופשיט מהרקי ואקנינא . כנוני ועיקרי בארז אמר [רב חנן בר רב חסדא] משום דרב ה' בתי עבודת כוכבים הן קבועין הן לעולם תמיד כל השנה פלחי להן ואלו הן בית כל בכבל בית נבו בבורסין תרעאן שבמפוג

תגלחת זקנו והעברת בלוריתו. נראה דלהכי קמני תגלחת

זקנו גבי העצרת בלוריתו והנחתו לפי שבשמיכה היו

רגליהן לגלח: **מתקל** זווא פיוא. וא"ת והא אמרינן צפ' המזקין

(גיטין דף נה.) תרין ח'סתרי פיזא נחית לעלמא חד צרומי וחד ככל

העולם כולו ואסתמירא אמרו צפרק

צית כור (צ"צ דף קה. ע"ש) מאי

אסתמירא פלגא דזוזא וא"כ איך יש

מתקל זוזא צרומי ונראה לי דתרין

אסתרי לאו דוקא אלא ר"ל (י) מועטת כדלמרינן צהליש מקדש (קדושין דף

מט:) עשרה קצין: **סך** קירי

פלסתר. פ"ה שקורין יעקב קירי

ולא נהירא שיקראו ליעקב אדון לכן

פירש ר"ת זה יתכן שקורין קירי ולפי

שהי (י) (זקינן) היו נוהגין צו כבוד

כלומר הצרכות שנתן ליעקב פלסתר

הס ואף על גב שגם הוא אמר והיה

כאשר תכיר (צראה"ת ט) מכל מקום אינו נוטל עכשיו הצרכות:

עמלזא שר עזה. פ"ה שוק של

עזה והוא חוץ לעיר ומוכרין

צו צשר לשון י' נשחטין צאיטלי

ומינעי ליה מי שרי לשאת ולתת עם

צני עטלזא ציוס איד של צני עוצדי

כוכבים שצעיר אז לא מי שריא מתני'

צקרוצ כ"כ אז לא ורשצ"ס פירש

עטלזא הוא שס עבודת כוכבים

שמחוץ לעזה ועוצדין אותה צני המגדש

שמחוץ לעזה יוס אי' צשנה ומינצעיא (י)

אס מותר לשאת ולתת עם צני עזה

ציוס איד שחזקה לה וקשיא להר"ר

אלתנן על הפירושים דאס העוצד

כוכבים אינו חשוד כמו הכומר לא

ניחוש לדמי עבודת כוכבים ציד עוצד

כוכבים צין שיהיה העוצד כוכבים

משוק העצודת כוכבים וצין שאינו

משוק העצודת כוכבים לכן פרי"

דמיירי הכא צשוק עשוינן לשם עבודת

כוכבים ולא יוס איד הוא לזה יש לחוש

לדמי עבודת כוכבים ציד עוצד כוכבים

צמוכה ולפי זה א"צ לחלק מהם שחלק

רש"י צין העוצד כוכבים שחזקה לה

צין מצני העיר כי אפילו הוא מצני

העיר לא חיישינן לדמי עבודת כוכבים

ציד עוצד כוכבים חזקה לה:

דלמא

מאי קבועין הן א"ל הכי אמר אבוח דאימך קבועין הן לעולם תדירא כולה

שתא פלחי להו ^אאמר שמואל בגולה אינו אסור אלא יום אידם בלבד ויום

אידם גמי מי אסיר והא רב יהודה שרא ליה לרב ^בברונא לזבוני חמרא ולרב

גידל לזבוני חיטין בחגתא דטייעי שאני חגתא דטייעי דלא קביעא:

מתני' אעיר שיש בה עבודת כוכבים חוצה לה מותר היה חוצה לה עבודת

כוכבים תוכה ^ה לה מותר מהו לילך לשם צבומן שהדרך מיוחדת לאותו מקום

אסור ואם היה יכול להלך בה למקום אחר מותר: **גב'** ה"ד חוצה לה אמר

רשב"ל משום ר' חגינא כגון עמלזא של עזה וא"ד בעא מיניה רשב"ל מר"ח

עמלזא של עזה מהו א"ל לא הלבת לצור מימין וראית ישראל ועובד כוכבים

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

מגשר. משיר וחותך פרסות שני רגליה: **מן הארכובה ולמטה**.

אכל מן הארכובה ולמעלה טריפה אלאמא מדאסור לטרפה צבהמה

טהורה עסקינן וטהורה מאי כלי תשמיש איכא: **צעגלה המושכת**

צקרון. שיושצ צו המלך דהיינו כלי תשמישו: **יוס סגלחם זקנו והנחם**

צלוריסו. יוס שמגלח זקנו וכן צו

ציוס הנחת' צלוריתו. יוס שמגלח זקנו

שער יס ומניח צלורית אפודל"ץ מאחורי

העורף לשם עבודת כוכבים: **והעצרת**

צלוריסו. לסוף שנה שמגלח אותה

צלורית לצדה: **דסניא תרווייהו יוס**

סגלחם זקנו והנחם צלוריסו יוס

סגלחם זקנו והעצרת צלוריסו. ותרת

מתני' ניניהו ולאז גבי הדדי תניא להו:

עוד אחריה. עוד איד אחרת יש להם

לרומיים שאינה שנויה צמשנה: **אדם**

שנס. כנגד עשו: **אדם חיגר**. כנגד

יעקב צולע על ירכיו. כלומר עדיין

עשו שולט על יעקב: **של אדם**

הראשון. והן צגדי חמודות שהיו

לעשו: **קרקפלו של ר' ישמעאל**.

כהן גדול ומהרגוי מלכות היה ומתוך

יפיו נכנס צלצ צת קיסר והפשיט עור

פניו וחטטה צאפרסמון שמהא מקויימת

ולא ישתנה ועדיין מונח צגיניו רומי:

דפיוא. פו והוא צאנן יקרה עד מאד

ואינו מלוי צעולם: **סך קירי פלסתר**

חסזון הקצין כוז [הוא]. נצואת יעקב

שקרא לצניו לאחרית [הימים] שסופן

ליגאל כוז הוא: **סך**. חשבון: **קירי**.

קצין: **אחוח דמרנא זייפנא**. אחיו של

אדונינו עשו זייפן הוא יעקב שרימה

לעשו וחשצ לטיול צרכה להיות צביר

לאחיו: **דחמי חמי**. הרואה צשמחה

זו עכשיו רואהו ומי שאינו רואה

עכשיו לא יראה עוד דעד ע' שנה

אינה נעשית: **מאי אהני לרמא**.

ליעקב שרימה את עשו ולקח את

צרכמו: ווי לנין. לעשו: **דד יקוס**

דין. כשיקוס יעקב: **ה"ג וסנא דידן**

מ"ט לא קחשיב הא הני דאיסנהו

צכל שסא קחשיב הא דליסא כל שסא

לא קחשיב: הני דרומאי. הני ימי

אידיהן דמתני' איין אסורין אלא לצני

רומי: **מוטרדי וטורייסקי מוהרנקי**

ומוסרין. שמות ימי אידיהן קצעות

שיס לכן צכל שנה: **ועשר צאדרי**.

צעשרה צאדרי: **קצועין**. ולקמן מפרש

קצועין כל השנה שכל ימות השנה

עושין עוצדיהס יוס איד ומתקריבין

זכחים ואסורים צמשא וצמתן לעולם:

סורעסא. שס עבודת כוכבים: **ומפג**.

שס העיר: **יריד שצעינ צני נדצכה**

שצעכו ואיס דאמרי נצצרה שצעכו

ה"ג. ואית דאמרי איפכא הני תרי

לישני: **ה"ג וסדרי כולה שסא: צגולה**.

איין אנו יכולים להעמיד ^א עזמנו

מלישא וליתן עממה צצנייהס אנו

כוכבים

צעידה **כוכבים**. שיוס איד יש לצני העיר היוס לעבודת כוכבים שצעיר: **חולה** **לס מוסר**. לשאת ולתת עם היושבין חוץ לעיר

שאין נמשכין אחר אותה עבודת כוכבים שכן מנהג זה עובד את שלו ויוס איד של אלו אינו ציוס איד של אלו:

היה חולה **לס עצודס כוכבים**. כל'י ^ה עבודת כוכבים שהיוס עוצדין ליראה שלהס: **סוכס מוסר**. שאין צני העיר עוצדין לאותה יראה: **מהו**

לינך לשס. לאותה העיר ציוס עבודת כוכבים שלהס לספר עם אחד מצני העיר: **צומן שסדריך מיוחדת לאותו מקוס**. שאין דרך יוצאה מאותה

העיר לינך לעיר אחרת ודרך הכצושה מכאן לאותה העיר מיוחדת לאותה העיר לצדה אסור לינך שס מפני חשד שנראה כמהלך לעבודה:

ואס. דרך מסלול זה הולך גס לעיר אחרת: **מוסר**. דהרואה אומר למקוס אחר הולך: **גב'** וסיני **דמי חוצה** **לס**. כמה יאה

רחוק אותו שוק שחזקה לה מן העיר ויהא מותר לשאת ולתת עם יושציו: **עטלזא של עזה**. עטלזא שוק של צהמה כמו איטליז

דמתן (צבורת דף גא.) שחטין צאיטליז ונמכרין צאיטליז: **עזה**. עיר של פלשמים והיה צה עבודת כוכבים והיה חזקה לה ישוב סמוך

לעיר מאד: **עטלזא של עזה**. דסמוכה לעיר מאד מהו מי שרי מתני' כה"ג אז לא: **זור**. עיר שישאל עוצדי כוכבים דרין צה:

שפיתת

מסורת הש"ס

א) צ"ל אמר הוסיפו,

ב) [לעיל ז: א] א [צברייך

כהנא וצרה"ש צמתן],

ד) צס"א: וכן יוס הנחת,

ה) צ"ל זקינס] ו [צבורת

גא].

הגהות הב"ח

א) במשנה תוכה מותר

כל"ל ומינא לס ממק:

ב) רש"י ד"ה יוס תגלחת

כי עבר זקנו ומנחת:

ג) ד"ה צגולה וכו'

להעמיד את עצמנו:

ד) ד"ח היה חולה וכו'

ה) שהיוס כל"ל ומינות

עבודת כוכבים נמחק:

ו) תוס' ד"ה מתקל וכו'

אלא ח"ל דברי מועט

דלמרינן: ^ו ד"ה

עטלזא וכו' ומצינא ליה

הס:

לעוי רש"י

אפודל"ץ [אפודל"י"ל].

צמה מכובת.

קונפדריא

קונפירוריא [ת]. (חגיגת

החברה.

מוסף רש"י

מן הארכובה ולמטה.

אכל עיקור מטעף צו

אסור לעשות כן צידס

צבהמה ואע"פ שהיא

אסורה צבהנא [קטמן ג].

בגולה. איין העכו"ס

לאזקין כל כן צעצעה

כוכבים דלמרינן [וחלין

ג]. עכו"ס שחז"ל לא

עוצדי עבודת כוכבים ניניהו

כי [לעיל ז:א].

רבינו חננאל (המשך)

צריפא שבאשקלון נשרא

שבצריבאי. כי אחא רב

דימו הוסיפו עליתן נדבכה

שבצעו נתברא שבועין ככי

ואיכא דתני להו איפכא:

אמר שמואל בגולה אינו

אסור אלא יום אידם בלבד

ויקימא לן כותיהו ומקשי

וכי יום אידם אסור והא

רב יהודה שרא לרב

ברנא לזבוני חמרא ולרב

גידל שרא ליה לזבוני

חיטי בחגתא דטייעי הנה

ביום אידם עצמו התיר

להם לישא וליתן עמהן

למכור ולקנות ופוקרי

שאני חגתא דטייעי דלא

קביעא: **מתני'** עיר שיש

בה עבודת כוכבים חוצה

לה מותר היתה עבודת

כוכבים חוצה לה תוכה

מותר: [גמ'] ופשיט

ירש לקיש היכי דמי

חוצה מן העיר תוקראת

עזה והיא מעיר פלחשים.

איכא דאמרי בעא מיניה

ירש לקיש מר' יוחנן

מסורת הש"ס

(א) [מוספתא פ"ו ה"ג], (ב) שבת סד: קמו: ביצה ט., (ג) ז"ל חמה, (ד) לפי גי' רש"א הדי"א וז"ל דהלכתא כרב מדפריך הכא והא אר"י ח"ר,

ⓘ

גליון הש"ס

גמ' איליבא דלא מתוהי. עיין ירושלמי פ"ט דנלאים על שנה זו:

ⓘ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הכא נמי וכו' להם בהמה מפני שדמים וכו' היום לעבודת כוכבי' ואסורין מדאורייתא כ"ל ותיבת והוא נמחק: (ב) ד"ה רבא וכו' ומיוסתי: (ג) בא"ד ישראל על העובד כוכבים:

ⓘ

לעזי רש"י

שנשוא"ה. ערוכה.

ⓘ

מוסף רש"י

כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין. שלא יחסדוהו באיסור (שבת טז).

שפיתת קדירה כשמניחין אותה אלל האור על גבי כירה קרי שפיתה לשון שפות הסיר (יחזקאל כד): ולא חשו חכמים. אע"פ שסמוך לאיסור אלל היתר מאלד. הכא נמי אע"פ שבני העיר האסורין סמוכין לבני חוזה לה שאין להם עבודת כוכבים היום לא חשו: מאי לא חשו.

איכא למימר בשתי קדירות דליף הכא דכוותה: משום בשר נבילה.

ואע"ג דאיכא למיחש לאיסור דאוריית' לא חשו לאחזוקי איסור צקדירות מן הספיקא: **הכא נמי**. לא מחזקינן דמי עבודת כוכבים צדי עובדי כוכבים שצחוזה לה דנימא אסור למכור להם בהמה (א) שדמים הללו שהוא מקבל מהן מחמת בהמה זו דמי עבודת כוכבים הן שהבהמה היום לאורך בני תוכה היא ונקריבים היום לעבודת כוכבים והוא איסור דאורייתא מלא ידבק צידך מלאומה וגו' (דברים ג) וכ"ש היכא דיעבינן דמשל חוזה לה הן דלסקא איסורא דרבנן לא חיישינן דנימא דלמא האי גברא שייך בתר בני תוכה והוי היום יום אידו ועבר האי גברא אדרבנן דאסרי לישראל לשאת ולתת עמם ביום איד: **רבא אמר**. האי לא חשו לאו לבשר נבילה קאמר דליף מינה דכוותה דלא ניחוש לדמי עבודת כוכבים דהא לא דמי דהתם לית הגזה לעובד כוכבים דנישדי נבילה לקדישא (ב) דמיסתפי דאי חזי ליה ישראל תבע ליה דנינא אצל הכא מתכוין עובד כוכבים לעשות רגון חצירו אלא ה"ק לא חשו להם חכמים משום גישולי עובדי כוכבים דלמא סמיך ישראל (ג) לעובד כוכבים לבשליה וקאסלי בשולי עובדי כוכבים דרבנן: **וה"ג**. היכא דפשיטא דדמים הללו מתוך תיבתו לקסם וליכא למיחש לאיסורא דאורייתא לא חשו חכמים לספק איסורא דרבנן: **משום יום אידס**. למיחש דלמא האי עובד כוכבים שייך בתר בני תוכה ושקיל וטרי האי ישראל צדיקה ביום אידו: **רבא** **בשר עולא אמר**. ביום אידס של בני עזה לא שרא ר"ח לשאת ולתת עם בני עטלחא ולא דמי לשתי קדירות דהתם ליכא למיחש משום גישולי עובדי כוכבים מנ" א אחי ישראל חדא זימנא בגחלים אצל הכא איכא למיחש דלמא האי עובד כוכבים שייך בתר בני תוכה הואיל וסמוכה לה ומתני' דתנתי דחולה לה מותר לאו בסמוכה כולי האי קאמר ור"ח לפני

אידיהן הוא דשרי וה"ק לא חשו להם חכמים לשמא נתזה צינורא מתוך קדירת עובד כוכבים לתוך קדירת ישראל הואיל ואיסור קל הוא חדא דלא שכיח ועוד דאי נמי שכיח צטיל צרובא ה"נ לא חשו לאיסור חוזה לה של בני עזה ואע"פ שסמוכה לה ממש: כל היכא דתני שיש צה עבודת כוכבים משמע שהיום עובדין ליראה שלהם: **אסור ליכנס לתוכה**. משום חשד דאמרי איהו נמי אזיל למפלה: **ישב לו קוץ**. נתחבז לו קוץ דרגלו: **ואס אינו נראה**. מפרש לקמן: **פרזופות המקלחין מים**. פרזופות אדם חלולין ונכנס סילון מים לאחוריהם לתוכן ויואלצין דרך פיהם: **בנדיים**. דרך יושבי כרכים להתנהג בגדולה להכי נקט כרכים: **ע"ג סילון**. צינור מחובר צברקע: **מפני סנה**. שלא יבלע עלוקה שנשוא"ה בלע"ז: **אילימא דלא מיסתוי**. שאין אדם רואהו: **כל מקום שאסרו חכמים**. דבר המותר ואסרוהו מפני מראית העין שהרואהו חושדו בדבר עבירה: **אפילו בחדרי חדרים אסור**. צמקוס שאין אדם רואה אסוריו: **ואס אינו נראה כמשפתוה**. שפונה אחריו או צידו לצד עבודת כוכבים: **למיזל קמי**. עד שיעבור מכנגד עבודת כוכבים: **אצל מעיין דאיכא סנה דאי לא שסי מיית**. בלמא:

(שס) דפסקין באימר חמרא זצין גלימא זצין וה"ג נאמר הכי ויהא

שהוא קבוע לקנות תשמישי עבודת כוכבים ואכריה הלכך לבני תוכה אסור דאיכא למיחש לדמי דעבודת כוכבים אצל התם מיירי ציריד

שאינו קבוע לכך ולפיקך יש לתלות באימר גלימא זצין ורבא פליג ואמר אי הוה לן למיחש לדמי עבודת כוכבים שהיה היריד עשוי לכת חיישינן ואפילו בחוזה לה אצל רבא סבר דאין היריד עשוי לכך ומשום יום אידס אינעמי ליה: **ב"ב** **מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין וכו'**. פ"ר נסים גאון דאין הלכה כרב מדמתן פרק שני דחולין (ד) ובסוף לא יעשה כן שלא יקנה המינים ועוד מתן בשבת (דף קטו): שותפן בהמה אצל לא כנגד העם אלמא לא אסרו בחצר אע"ג בדשוק אסור מפני מראית העין כך קבלתי בשבת מפני מורי החסיד ובתוספות רבינו יהודה מנאמרי נראה לר"י (י) דהלכתא כרב דכפרישית בשבת פ' בהמה אשה (דף סה. ושם ד"ה אמר): **והאמ"ר רב יהודה אמר רב וכו'**. ואף על גב דפליגי ביה תנאי צפרק כמה אשה (שבת דף סד:) מ"מ לא צעי למרן דפליגא הך ברייתא על רב יהודה: פירושות

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

יב.

דלמא מחדר ישראל אפיה. וא"ת מאי שנה משאר איסורים דעלמא דשריא ציואל ונכנס וי"ל דהא דשרינן בעלמא יוצא ונכנס היינו היכא דנתפס כנגב אס מאלא ישראל ותבע ליה לדינא אצל הכא יכול לתמוצ הכף של נצלה צקדירה ויאמר להגיס את

תבשילך נתכוונתי שלא יקדיח אי נמי הכא מיירי בתבשיל אכסנאי דלא מרתת מיניה ולרבא איכא למימר דשרי יוצא ונכנס אפי' באכסנאי ומשום הכי לא מייתי ראיא מבשר נבלה לדמי עבודת כוכבים ציד עובד כוכבים דהתם עובד כוכבים מרתת דלמא חזי ליה ותבע ליה דנינא: **וְיִשְׂרָאֵל עֹבֵד בּוֹכְבִּים נְבִילָה בְּקִדְרִי**. פירש ר"י שדי בשר כחושה שלו ושקיל בשר שמינה כדי להרויח אצל צחנס כדי להכשיל את ישראל לא חיישינן אפילו הולך למרחוק וראיה מדלקמן צפרק שני (דף לד:) גבי פירש ר"י שדי בשר כחושה

שלו ושקיל בשר שמינה כדי להרויח אצל צחנס כדי להכשיל את ישראל לא חיישינן אפילו הולך למרחוק וראיה מדלקמן צפרק שני (דף לד:) גבי פירש ר"י שדי בשר כחושה היא ארצא דמורייתא דלא חייש למערוצת חמרא כיון דקיסתא דמורייתא בלומא פי' בוזא וקיסתא דחמרא בארבעה לומי פירוש בארבע זוזי ומהאי טעמא צצקינן בכל יום קדירות שלנו לשפוחיתנו עובדות כוכבים ולא חיישינן דלמא הטילה איסור צמוכו: **דבְּוִוְרָה ה"נ אא חשו חכמים דרמי עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים**. פירש הקונטרס דנימא דמים הללו שהוא לוקח מהן בשר זו של בני תוכה הן וכבר היו נקריצים לעבודת כוכבים ואסורין מדאורייתא דכתיב לא ידבק צידך מלאומה משמע דלאצי נמי אס דמי ידעינן בודאי שהם של עבודת כוכבים אסורין ושאינ הכא משום דלא חשו ולרבא אפי' למיחש חיישינן ואסור וקשיא דלקמן צפ"צ (דף סד. ושם ד"ה מסתבא) קאמר הדך יתני' וקמיציעא להו דמי עבודת כוכבים ציד עובד כוכבים אסורין או מותרין ומסיק רב נתנן דמותרין ומייתי ראיא ממנתינן עובד כוכבים שהיה נושה בו ישראל מנה ומכר עבודת כוכבים והציא לו המעות מותרים ושמא משום הך קשיא פ"ה דמי עבודת כוכבים שנקריצים היו לעבודת כוכבים ולא דמי להאיא דפ"צ דר"ל חליפי עבודת כוכבים וחליפי עבודת כוכבים אינס אסורים אלא כשהחליפם ישראל אצל כשהחליפם עובד כוכבים מותרין מיהו קשיא דאפי' הוו נקריצין לעבודת

כוכבים אינס אסורין דבעינן עבודה שנעשית כעין פנים כדאמרין לקמן פרק רבי שמעאל (דף נה.) ורק מקל לפניה חייב משום דדרכה בכך והמקל אינו נאסר דבעינן תקרובת כעין פנים וליכא ויש פירושים אחרים שהג"י רש"י דאצי לא ס"ל הך מתני' דלקמן פרק בתרא (דף סד.) ודוחק הוא לומר דאצי ורבא ורבה צר עולא לא שמיע להו ועוד קשיא מפ"צ אהאיא דפרק אין מעמידין (לקמן דף ג.) גבי והלכין למרסות ת"י ישראל ההולך ליריד של עובדי כוכבים וכו' עובד כוכבים שהולך ליריד צין צהליכה צין בחזרה מעותיו מותרין דאמרין אימור חמרא זצין גלימא זצין משמע הא עבודת כוכבים זצין אסור אלמא חליפי עבודת כוכבים אסורין פי' ר"ת דהאיא דפ"צ (לקמן סד.) דשרי חליפי עבודת כוכבים היינו בעובד כוכבים שפורע חובו מדמי עבודת כוכבים שמכר דהאי דאמר דעבודת כוכבים תופסת דמיה היינו מוהיית חרס כמוהו והיינו דוקא כשהחליפה ישראל אצל כשהחליפה עובד כוכבים לא שייך אצל הכא וצפרק אין מעמידין (לקמן דף ג.) מיירי שהעובד כוכבים מקנה הדמים ללורך עבודת כוכבים אחרת ולכך אסורין הדמים וא"ת דאצי קאמר הכא דלא חשו לבני חוזה לה משום דמי עבודת כוכבים הא לבני תוכה אסור משום דמי עבודת כוכבים ומ"ש מדלקמן פרק אין מעמידין מותר אף לידועים שהם בני תוכה ואומר ר"י דהכא מיירי ציריד שאינו קבוע לכך ולפיקך יש לתלות באימר גלימא זצין ורבא פליג ואמר אי הוה לן למיחש לדמי עבודת כוכבים שהיה היריד עשוי לכת חיישינן ואפילו בחוזה לה אצל רבא סבר דאין היריד עשוי לכך ומשום יום אידס אינעמי ליה: **ב"ב** **מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין וכו'**. פ"ר נסים גאון דאין הלכה כרב מדמתן פרק שני דחולין (ד) ובסוף לא יעשה כן שלא יקנה המינים ועוד מתן בשבת (דף קטו): שותפן בהמה אצל לא כנגד העם אלמא לא אסרו בחצר אע"ג בדשוק אסור מפני מראית העין כך קבלתי בשבת מפני מורי החסיד ובתוספות רבינו יהודה מנאמרי נראה לר"י (י) דהלכתא כרב דכפרישית בשבת פ' בהמה אשה (דף סה. ושם ד"ה אמר): **והאמ"ר רב יהודה אמר רב וכו'**. ואף על גב דפליגי ביה תנאי צפרק כמה אשה (שבת דף סד:) מ"מ לא צעי למרן דפליגא הך ברייתא על רב יהודה: פירושות

עין משפט

נר מצוה

ב א ב מיי פ"ג מהל' עבודת כוכבים הלכה ז סמג לאלוין ט טוש"ע י"ד סימן קנ סעף ב:
בא ג מיי שם הלכה ח טור ש"ע שם פ"ג:
בב ד מיי פי"א מהל' רובא ושמינת נפש הלכה ו סמג עשין עט טוש"ע י"ד סימן קטו סעף ה בהג"ה וטוש"ע ח"מ סימן סכו סעף ט:
בג ה מיי פכ"ב מהל' שבת הלכה כ סמג לאלוין סה טור וש"ע ח"ח סימן שא סעף מה:
בד ו מיי פ"ג מהלכות עבודת כוכבים הל' ז סמג לאלוין יט טור וש"ע י"ד סי' קנ פ"ג:
בה ז מיי שם הלכה ח בהג"ה:

ⓘ

רבינו הגנאל

עטלחה של עזה מה היא כל' עזה מותרת או אסורה אמר ליה לא הלכת לצור מימין וראית ישראל ועובר כוכבים ששפתו שתי קדירות ע"ג כירה אחת ואמרו חכמים כי קדירת ישראל מותרת ולא חששו לה כלום. מאי לא חשו לה משום בשר נבילה ולא אמרי' דלמא אהדר אפיה ישראל ושדא ליה עובד כוכבים בשר נבילה בקדירה דכוותה הכא נמי לא חשו לה חכמים בדמים הנמצאים ביד בני עזה משום דמי עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים ביד עובד כוכבים וכו' רבא ודיו מבשלין יחדו. רבא אמר לא חשו להן חכמים משום גישולי עובדי כוכבים דכוותה הכא לא חשו להן משום שיש בו עבודת כוכבים והוא יום אידו: רבה בר עולא אמר לא חשו להם חכמים משום צינורא פי' שמא ניתוח צינורא מפי העובר כוכבים ותפלה בקדירה של ישראל דכוותה הכא נמי לא חשו להן חכמים משום לפני אידיהן הואיל ואין העבודת כוכבים עצמה בתוך עזה אבל ביום אידס עצמו אסורה אפילו עזה: **פ"ס'** מהו לילך לשם פי' שלא לשם משא ומתן אלא (לע"ז) (לעבורן) מתוכו למקום אחר בזמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום אסור. אבל אם מן הדרך ההוא הוא הולך גם למקום אחר מותר בו. ת"ר ישב לו קוץ בפני עבודת כוכבים לא ישחה ויטלנו מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים ואם אינו נראה כמשתחוה מותר וכן אם נתפזרו לו מעות בפני עבודת כוכבים לא ישוח ויטלם מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים ואם אינו נראה כמשתחוה מותר. מעיין המושך מים בפני עבודת כוכבים לא ישחה וישתה מפני שנראה כמשתחוה לעבודת כוכבים וכן פירצופות המקלחין מים בכריכין לא יעזי פיו על פיהם וישתה מפני שנראה כמנשק לעבודת כוכבים. וצריכין דאי תנא קרץ וכו' ופשוטה